

РЕШЕНИЕ

№ 5158

гр. София, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4420** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя З. З. Б., чрез адв.Г. К., срещу Ревизионен акт (РА) № С. 21-РД77-3/19.01.2021 г., издаден от Е. К. К. и Д. В. В. - приходни органи в Столична община, потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА21-РД-28-10/19.03.2021 г., с който на [фирма] са определени публични общински задължения, както следва: данък недвижими имоти (ДНИ) и такса за битови отпадъци(ТБО) и лихви върху тях за периода 2015 г. - 2019 г., в общ размер на 98 046,26 лева за недвижими нежилищни имоти, находящи се в [населено място], район „М.“, [улица], представляващи 16 бр.паркоместа, офис с площ от 917 кв.м. и офис с площ от 882,81 кв.м. В жалбата се съдържа и искане за спиране на изпълнението на РА на основание чл.157, ал.2 от ДОПК.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която моли съда да уважи жалбата, като отмени оспорения ревизионен акт и присъди сторените в

производството разноси.

Ответникът – кмета на Столична община, чрез своя процесуален представител юрк.С., оспорва подадената до съда жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР)№ СФР20-РД-01-97/23.09.2020 г., издадена от Началник отдел „Ревизионен контрол“ Е. К. К., Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ към Столична община е възложила ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за Данък върху недвижимите имоти за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. и за Такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. Обект на ревизията са нежилищните имоти, притежавани от дружеството. ЗВР е била връчена на 01.10.2020 г. на управителя на дружеството-жалбоподател /л.119-120/, като ревизията следвало да завърши в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи по приходите са били определени: Д. В. В., на длъжност Главен инспектор – Ръководител ревизия и В. Т. В. на длъжност Главен инспектор в същия отдел. Органът по възлагането е бил оправомощен с Разпореждане № С.-20-ВК66-61/16.01.2020 г. на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община (л.131).

За установяване материалната компетентност на органите, издали ЗВР и РА, по делото са приложени: Заповед №СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, в която са определени за органи по приходите служителите и длъжностните лица от Дирекция "Ревизии и събиране на вземания" при СО, имащи правата и задълженията на органи по приходите по отношение производството по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени; Заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. издадена от Кмет на Столична община; Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г., издадена от Кмет на Столична община; Заповед № СОА20-РД15-343/08.01.2020 г., издадена от Кмет на Столична община и Заповед № СОА20-РД15-9869/30.07.2020 г. на Кмет на Столична община. На основание чл.112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, е издадено Разпореждане № С.-20-ВК66-61/16.01.2020 г. на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с което са определени поименно органи по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за местни данъци и такса битови отпадъци, съгласно действащата нормативна уредба (л.127-133).

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. № СФР20-ТД26-341/03.09.2020 г., от ревизираното дружество са били изисквани документи и справки, относно: извлечения от водените счетоводни сметки, по които се отчитат недвижимите имоти за ревизираните години - оборотни ведомости и хронологични справки по години с аналитичност за всеки обект; годишни финансови отчети, ведно с одиторски доклад, ако дружеството подлежи на задължителен независим финансов одит за реализираните години, счетоводен амортизационен план и данъчен амортизационен план за ревизираните години, счетоводна политика на

дружеството, като се посочат счетоводните стандарти и използваните счетоводни програмни продукти; документи за собственост, респ. ползване на съответните недвижими имоти, заедно със съпътстващите ги документи, въз основа на които са издадени (решения, заповеди, и др.); документи свързани с начина на определяне на данък недвижими имоти или документи, свързани с освобождаване от данък, съгласно чл. 24 ЗМДТ; документи свързани с начина на определяне на ТБО; скици на недвижимите имоти, удостоверения за актуален административен адрес, документ за идентичност на недвижимия имот; заверени копия на всички подавани декларации по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ (първични и коригиращи) и по чл. 14 от ЗМДТ за нежилищните имоти на предприятията, във връзка с законовите промени през 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; справки за отчетните стойности на имотите по години, размер на задължението за ДНИ и издължаване/вносяне на задължението през ревизираните години платежни документи за плащане на ДНИ и ТБО; писмени обяснения за вида на недвижимите имоти и др. Отговор на искането, ведно с приложени писмени документи е бил депозиран от [фирма] на 14.10.2020 г.

Изпратено е било искане до Началник отдел „Общински приходи - М.“, с изх. № СФР20-ВК66-553/23.09.2020 г. за предоставяне на информация за декларираните недвижими имоти на територията на района. Получен е бил отговор на 30.09.2020 г., с приложени към него справка за данъчните оценки на ревизираните имоти, копие на документи за собственост и данъчни декларации по чл. 14 от ЗМДТ.

С писмо с изх. № СФР20-ВК08-1250/23.09.2020 г. е било изпратено искане за извършване на насрещна проверка от Столичен инспекторат, във връзка с предоставянето на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения за битови отпадъци. Отговор е бил получен на 05.11.2020 г., с приложени към него становище на началника на Районен инспекторат район „М.“.

Изискани са и са били представени и документи от Агенция по вписвания и от Дирекция „Икономика и търговска дейност“, при Столична община.

В хода на ревизионното производство са били извършени поредица от процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, като изисканите и представени документи и писмени обяснения, както и извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

За резултата от ревизионното производство е бил изготвен Ревизионен доклад (РД) № СФР20-ГД26-430/27.11.2020 г., връчен на управителя на дружеството на 14.12.2020 г. (л.89-118). Срещу издадения РД от страна на дружеството-жалбоподател в законоустановения срок и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е било депозирано възражение.

Ревизията приключила с Ревизионен акт № С. 21-РД77-3/19.01.2021 г., издаден от Е. К. К., орган възложил ревизията, на длъжност Началник отдел на Отдел „Ревизионен контрол“, СО и Д. В. В., ръководител ревизията, на длъжност Главен инспектор, Отдел „Ревизионен контрол“ при СО. РА е връчен на управителя на [фирма] на 20.01.2021 г. (л.42-74).

С РА на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 98 046,26 лева /ДНИ - 15 374,69 лева, ведно със законната лихва в размер на 4 200,75 лева и ТБО - 61 480,33 лева, ведно със законната лихва в размер на

16 990,49 лева/, за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., дължими по отношение на собствени на дружеството нежилищни недвижими имоти, находящи се на територията на [населено място], подробно описани в РА.

Недоволен от така издадения РА, ревизираното лице е оспорило в цялост същия пред Кмета на СО, както и направило искане за спиране на изпълнението на РА на основание чл.153 от ДОПК.

Изложило е мотиви, че РА е издаден в противоречие с материалноправните и процесуалноправните норми. С Решение № СОА21-РД-28-10/19.03.2021 г. на Кмет на Столична община, РА е бил потвърден в цялост като правилен и законосъобразен.

Решението на Кмета на Столична община е било връчено на ревизираното дружество на 05.04.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизията завършва с РА № С. 21-РД77-3/19.01.2021 г., връчен на управителя на [фирма] на 20.01.2021 г. и оспорен по административен ред с жалба от 02.02.2021 г. С решение № СОА21-РД-28-10/19.03.2021 г. Кмета на Столична Община потвърдил оспорения пред нея ревизионен акт. Връчването на решението на жалбоподателя е станало на 05.04.2021 г., чрез упълномощено от него лице, поради което и жалбата депозирана на 19.04.2021 г. е в срок и е допустима. Същата е подадена от лице – адресат на оспорения РА, имащо право и интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, както и доказателства събрани в хода на съдебното производство.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена, изслушана и приета е и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице отговорило на поставените въпросите. Експертът разпитан в съдебно заседание, поддържа заключението си.

По отношение на съдържащото се в жалбата искане за спиране на изпълнението на РА на основание чл.157, ал.2 от ДОПК, съдът се е произнесъл в с определение №4875 от 01.07.2021 г. в закрито съдебно заседание, с което е отхвърлил искането като неоснователно и същото е влязло в сила на 04.08.2021 г.

По силата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевираны доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

При извършената от настоящия съдебен състав служебна проверка относно материалната компетентност на органите, постановили оспорения ревизионен акт се установява, че същият не е издаден в нарушение на § 35 от ПЗР на ЗИД на ДОПК /в сила от 01.01.2013 г./ вр. чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от ЗМДТ.

Ревизионното производство е започнало след изменението на ДОПК с ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г. В оспорения пред съда РА № С. 21-РД77-3/19.01.2021 г. изрично е записано, че същият е издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Е. К.,

на длъжност Началник на Отдел „Ревизионен контрол“ – орган, възложил ревизията и Д. В., на длъжност Главен инспектор, ръководител на ревизията. Същите са определени с надлежна заповед, посочена по-горе, издадена от Кмет на СО .

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването на задълженията за данъци се извършва с РА от служителите на общинската администрация. Ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, а правомощията на орган по възлагане на ревизия по чл. 112, ал. 2 от ДОПК, вр. чл.4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ, възникват въз основа на изрично оправомощаване от Кмета на общината, което е доказано по делото. По тези съображения съдът намира, че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ.

ЗВР има предвиденото по чл. 113, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ съдържание. РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му, като същият е връчен управителя на ревизираното дружество лице на 14.12.2020 г. От ревизионната преписка се установява, че от страна на ревизираното лице не е депозирано възражение срещу издадения РД, въпреки че на 21.12.2020 г. е получена молба от дружеството, с която се иска удължаване на срока за възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, предвид препращането към мотивите на РД изцяло, издаден е в срока по 119, ал. 3 от същия кодекс. Нормата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК определя, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което фактическите и правни основания, посочени в доклада съставляват мотиви на ревизионния акт по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК. Поради това липсата на мотиви в акта, при наличието на такива в ревизионния доклад, не представлява нарушение на изискванията за форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК. Оспореният ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила, които да водят до нищожност. В тази насока е и константната съдебна практика на ВАС (Решение № 15779/20.11.2019 г., постановено по административно дело № 5676/2019 г. по описа на ВАС и др.)

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК, поради което съдът намира, че РА не е нищожен.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II от ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I от ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71. По силата на чл. 19, ал. 1 от закона, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. Съгласно нормата на чл. 62 от ЗМДТ, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите

отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

В съдържанието се на стр.26 от РА таблица са установени задължения по вид, основание и размер, следните суми за довносяне общо в размер на 98 046,26 лева, в т.ч., за ДНИ - 15 374,69 лева, ведно със законната лихва в размер на 4 200,75 лева и ТБО - 61 480,33 лева, ведно със законната лихва в размер на 16 990,49 лева. Сумите са начислени за притежавани и декларирани от дружеството имоти, както следва:

1. Нежилищен имот - гаражи (16 броя паркоместа), находящ се в [населено място], Район „М.“, [улица] (имот1) ;
2. Нежилищен имот – сграда, представляващ „офис“, с площ от 917 кв.м., находящ се в [населено място], Район „М.“, [улица](имот 2);
3. Нежилищен имот – сграда, представляващ „офис“, с площ от 882,81 кв.м., находящ се в [населено място], Район „М.“, [улица](имот 3);

В РА подробно, за всеки от горепосочените имоти е обсъдено как е деклариран, какви са декларираниите стойности в съответните декларации по чл.14 ЗМДТ.

За имот 1, ревизиращите органи са установили, че е подадена Декларация по чл.14 от ЗМДТ на 29.09.2016 г., в която е декларирана сграда /паркоместа/ с площ 202,94 кв.м. и с отчетна стойност 224 920,45 лева. За имота е открита партида №7213F171559. Имотът се облага по ЗМДТ, считано от 01.06.2016 г. В ревизионното производство се констатира, че дружеството дължи данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.06.2016 г. до 31.12.2019 г. В представените счетоводни документи, паркоместата са заведени в счетоводна сметка 203 “Сгради“ с отчетна стойност 224 920,45 лева. Същата съответства на посочената от дружеството в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ. Видно от РА, основата за облагане за периода от 01.06.2016 г. – 31.12.2019 г. е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка. Така ревизиращите органи са определили дължимият ДНИ за имот 1 в размер на 1511,20 лева главница и 390,46 лева лихви.

По отношение на определяне на задължението за ТБО е установено, че дружеството не е подавало декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община(НОАМСТЦУПСО) за посочения имот 1. Съгласно заповед на Кмета на СО от 29.10.2015 г., издадена на осн.чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2016 г. за район „М.“, имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От страна на ревизираното дружество за периода 2016-2019 г. не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци по реда на чл.23, чл.24 или чл.27 от НОАМТЦУПСО. Съгласно решение от 17.12.2015 г. на Столичен общински съвет за 2016 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 10,00 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащане на услугите, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ. Отчетна стойност на имота, въз основа на която са определени задълженията за периода 01.06.2016 г. - 31.12.2019 г. е 224 920,45 лева, с оглед на което

ревизиращите органи са определили дължимата ТБО за имот 1 в размер на 8 059,64 лева главница и 2105,31 лева лихви.

За **имот 2**, ревизиращите органи са установили, че е подадена Декларация по чл.14 от ЗМДТ на 29.09.2016 г., в която е декларирана сграда /офис/ с отчетна стойност 1 050 280,71 лева. За имота е открита партида №7213F171561. Имотът се облага по ЗМДТ, считано от 01.06.2016 г. В ревизионното производство се констатира, че дружеството дължи данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.06.2016 г. до 31.12.2019 г. В представените счетоводни документи, офисът е заведен в счетоводна сметка 203 "Сгради" с отчетна стойност 1 050 280,71 лева. Същата съответства на посочената от дружеството в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ. Видно от РА, основата за облагане за периода от 01.06.2016 г. – 31.12.2019 г. е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка. Така ревизиращите органи са определили дължимият ДНИ за имот 2 в размер на 7 056,59 лева главница и 1824,45 лева лихви.

По отношение на определяне на задължението за ТБО е установено, че дружеството не е подавало декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за посочения имот 2. Съгласно заповед на Кмета на СО от 29.10.2015 г., издадена на осн.чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2016 г. за район „М.“, имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От страна на ревизираното дружество за периода 2016-2019 г. не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци по реда на чл.23, чл.24 или чл.27 от НОАМТЦУПСО. Съгласно решение от 17.12.2015 г. Столичен общински съвет за 2016 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 10,00 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащане на услугите, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ. Отчетна стойност на имота въз основа на която са определени задълженията за периода 01.06.2016 г. - 31.12.2019 г. е 1 050 280,71 лева, с оглед на което ревизиращите органи са определили дължимата ТБО за имот 2 в размер на 31 333,38 лева главница и 7732,13 лева лихви.

За **имот 3**, ревизиращите органи са установили че е подадена Декларация по чл.14 от ЗМДТ на 29.09.2016 г., в която е декларирана сграда /офис/ с отчетна стойност 1 013 119,94 лева. За имота е открита партида №7213F171564. Имотът се облага по ЗМДТ, считано от 01.06.2016 г. На основание чл.15, ал.2 от ЗМДТ дружеството дължи данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.06.2016 г. до 31.12.2019 г. В представените счетоводни документи, офисът е заведен в счетоводна сметка 203 "Сгради" с отчетна стойност 1 013 119,94 лева. Същата съответства на посочената от дружеството в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ. Видно от РА, основата за облагане за периода от 01.06.2016 г. – 31.12.2019 г. е отчетната стойност, тъй като е по-висока от данъчната оценка. Така ревизиращите органи са определили дължимият ДНИ за имот 3 в размер на 6806,90 лева главница и 1759,90 лева лихви.

По отношение на определяне на задължението за ТБО е установено, че дружеството не е подавало декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за посочения имот 3. Съгласно заповед на Кмета на СО от 29.10.2015 г.,

издадена на осн.чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2016 г. за район „М.“, имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От страна на ревизираното дружество за 2016 г. не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци по реда на чл.23, чл.24 или чл.27 от НОАМТЦУПСО. Съгласно решение от 17.12.2015 г. Столичен общински съвет, за 2016 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 10,00 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащане на услугите, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ. Отчетна стойност на имота, въз основа на която са определени задълженията за периода 01.06.2016 г. - 31.12.2016 г. е 1 013 119,94 лева X 10 промила = 10 131,20 лв./12*7 месеца =5 909,87 лева.

На 28.10.2016 г. дружеството е подало декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО. Заявено е, че таксата за битови отпадъци ще се определя в зависимост от количеството изхвърлени отпадъци и ще се използва 1 бр. съд за битови отпадъци от 1100 л при седмична честота 1 път седмично. Съгласно решение от 22.12.2016 г. на Столичен общински съвет, за 2017 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 4,0 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащане на услугите, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ. Отчетна стойност на имота въз основа на която са определени задълженията за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2017 г. е 1 013 119,94 лева X 4,0 промила = 1340 лв = 5 392,48 лева.

На 28.11.2017 г. дружеството е подало декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО. Заявено е, че таксата за битови отпадъци ще се определя в зависимост от количеството изхвърлени отпадъци и ще се използва 1 бр. съд за битови отпадъци от 1100 л при седмична честота 1 път седмично. Съгласно решение от 21.12.2017 г. на Столичен общински съвет, за 2018 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 4,0 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащане на услугите, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ. Отчетна стойност на имота въз основа на която са определени задълженията за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. е 1 013 119,94 лева X 4,0 промила = 1340 лв = 5 392,48 лева.

Критериите и основните принципи за определяне размера на ДНИ и ТБО по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. "а" от ЗМДТ, са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета от СОС.

При изчисляване на размера на задълженията за горепосочените периоди, следвайки разпоредбите на чл.23 от НОАМТЦУПСО, съдът счита, че ревизиращите органи правилно са определили задълженията, като промилите са определени съгласно действащите решения на Столичен общински съвет за съответните години, цитирани в РА. В РА също така е посочено, че процесните имоти, за периода на ревизията, попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Доказателства за това са приложени към РА и ревизионната преписка(представени от Столичен инспекторат обобщени констативни протоколи, ежедневни констативни протоколи, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работа, фактури и др., във връзка със сметоизвозване и сметосъбирането, както и от Дирекция „Финанси“ към СО, относно извършените и платени разходи за тях).

При всичко изложено по-горе може да се направи извод, че задълженията за **имот 2** за 2017 г. са определени при условията и режима на подадена декларация от [фирма] по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО (Наредбата), а за 2016 г., 2018 г. и 2019 г. дружеството не е подавало декларация. Задълженията за ТБО за **имот 3**, за 2017, 2018 и 2019 г., са определени при условията и режима на подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата, а за 2016 г. дружеството не е подавало декларация. За **имот 1** ревизираното дружество не е подавало декларации по Наредбата. В тази връзка, съдът макар да намира изготвените заключения по съдебно - счетоводната експертиза и допълнителната такава за обективно и компетентно изготвени, не се съобразява със заключението от допълнителната експертиза, предвид обстоятелството, че същото е изготвено при хипотеза която би съществувала, ако дружеството своевременно, съобразно сроковете и изискванията на закона, е било подало декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за всеки един от притежаваните от него имоти, за всяка една съответна година.

В заключение се налага изводът, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Постановен е от компетентен административен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни норми, обсъдени по-горе, и при спазване на административнопроизводствените правила. Актът е обоснован и мотивиран. Това налага жалбата да бъде отхвърлена като недоказана и неоснователна.

При този изход от процеса, жалбоподателя ще следва да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размера на 3471,39 (три хиляди четиристотин седемдесет и един лева и 39 ст.) , съгласно чл.8, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма],[ЕИК], представлявано от управителя З. З. Б., чрез адв.Г. К., срещу Ревизионен акт № С. 21-РД77-3/19.01.2021 г., издаден от Е. К. К. и Д. В. В. - приходни органи в Столична община, потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА21-РД-28-10/19.03.2021 г., с който на [фирма] са определени публични общински задължения, както следва: данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци и лихви върху тях за периода 2015 г. - 2019 г., в общ размер на 98 046,26 лева.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], да заплати на Столична община сумата 3471,39 (три хиляди четиристотин седемдесет и един лева и 39 ст.), представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: